

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Radegvndis Reginae; ex ea quæ est per Fortunatum episcopum, & Ba[n]dommiam monialem. Migravit è corpore anno Domini 590. qui fuit Childeberti Regis Francorum 12.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

beatum Deo spiritum tradidit; cuius corpus Iustinus presbyter in crypta iuxta S. Hippolytum sepeliuit.

Porro milites sex & quadraginta, exemplo Tryphonix & Cyrillæ permoti, ad beatum Iustinum cum vxoribus & liberis venerunt, prostratique ad eius pedes, nomina sua Christo dedere; quos deinde Dionysius, qui Sixto Pontifici substitutus & à Maximo Ostiensi episcopo consecratus fuerat, baptismate lustravit. His auditis; Claudius princeps, Cyrillam Decij filiam & milites comprehendi, & ultimo affici supplicio præcepit. Et quidem Cyrilla capite plexa glorioso certamine occubuit: corpusque à beato Iustino iuxta matrem sepultum fuit. Milites verò ab exercitu extra muros portæ Salarix in ciuitatem Figlinam ducti, eodem fine cum alijs ceterum & viginti martyrij coronam adepti sunt; inter quos fuere quatuor milites Christi, excelso animo & magna virtute præditi, Theodosius, Lucius, Marcus & Petrus; qui ut viderunt armatos ad se venire milites, alacritate incredibili obuiam illis processere, ut cæteris non nihil trepidantibus pro Christo moriendi animum adderent.

Tiburtij certamen habet Lector tomo 1. in vita S. Sebastiani.

*Vide 7.
Tom. Annal.
& Not. in
Martyr. Roman.
C. Bacon.*

VITA S. RADEGVNDIS REGINÆ;
ex ea qua est per Fortunatum episcopum, & Bādommiam monialem. Migravit è corpore anno Domini 590. qui fuit Childeberti Regis Francorum 12.

BEATIS-

Cyrilla Decij filia martyrio coronatur.

Item milites sex & quadraginta cum alijs 120.

BEATISSIMA Radegundis, ex Turinga regione barbara oriunda, auo Rege Basino, patruo Herminefredo, patre Rege Berchario nata fuit. Quæ cum in domo paterna tenera adhuc ætate, prout Barbarorum ferunt mores, imbueretur, regione illa, Francorum victoria, vastata, fuit in captiuitatem abducta regalis puella. Cumque forma esset eximia, victores inter se Reges contendebant, cui tam pulchra tamque amabilis cederet præda. Cessit tandem in sortem præcelsi Regis Clotarij, ducta in Viromandensem, Atheias in villa regia nutriendi causa custodibus est deputata. Ibi puella inter quotidiana opera animum præclare erudit, omni que abiecta barbarie, tantis à Domino est illustrata beneficijs, vt vitam etiã pro illius nominis gloria inter tormenta profundere cuperet. Interea pijs operibus ac præcipue humilitatis officijs sedulo incumbabat, animumque ad omnem sanctitatis rationem, domesticorum nihil verita persecutiones, mirifice componebat. Quid multis? Rex ipse Clotarius virginis moribus & animi candore delectatus, præparatis expensis, coniugem eam sibi stabili matrimonij fœdere iungere statuit. At illa gloriam mundi fugiens, nocte cum paucis elapsa est. Deinde Rex cum eam Sueffionis direxisset, vt Reginam eligeret, rursus fuga sibi cõsultat, ne quo modo regali pompa seculo cresceret. Sed cui diuinitus etiam gloria humana destinata erat, tandem terreno Principi ita cõiuncta est, vt tamen à cælesti nequaquam separaretur. Iuncta igitur Principi, prima illi cura fuit, ne animus puluere mundanæ gloriæ aspergeretur:

13. August.
Patria &
Parentes e-
im.

Abducitur
captiua à
Francis.

Clotarius
Rex eam cõ-
iugem petit.

Illa fugit.

Clotarius
Rex eam ducit uxorem.

*Berignitas
eius in pau-
peres.*

*Humilitas
eius.*

*Abſtinentia
eius.*

*Pietas egre-
gia.*

*Domat cili-
cio carnem
Regina.*

*Ridetur à
Regis mini-
ſtris.*

geretur: ne uè Creatoris ſui oblitus paulatim per abrupta vitiorum in tartara laberetur. Itaque facultates ſuas omnes, & quidquid tributorum nomine accipiebat, pauperibus deputauit.

Atheias domum inſtruxit, in qua congregatis egenis, foeminas ſuis ipſa manibus in thermis lauabat; morborum putredines curabat; virorum capita diluebat; ac poſtremò lotis omnibus portiones ſalubres miniſtrabat. Sic deuota foemina, nata & nupta Regina, palatij domina, pauperibus ſeruiabat ancilla. Porro inter regales epulas occultè faba vel lenticula veſcebatur, preceſq; horarias tempore ſoluebat ſuo; proſus ut nò rarò, (quàdo prolixior mèſa eà retardabat) ſimulata corporis neceſſitate, è cõuiuio ſe ſubduceret, ut debitum Deo redderet. Nocturno itè tẽpore, ne animus Deo intentus carnali voluptate frãgeretur, bona Principis uenia ſurgebat, & egreſſa cubiculo, humi ſe abijciebat: intentaq; ſupplicatione, corporis ſui oblita, tãdiu rebus inhãrebat cœleſtibus, donec carne planè præmortua, vix foco vel lectulo reſci poſſet; omnib; Quadrageſimæ diebus, ſub veſte regia duro terebat carnẽ cilicio, precibus & ſacræ ſcripturæ delicijs in Chriſto abudè ſe reſciebat. Totum illius ſtudiũ erat vel in pauperibus nutriẽdis, vel in precibus pro ſua ſuorumq; ſalute Deo offerẽdis. Vndè Regis miniſtri non reginã, ſed iugalẽ monachã eũ habere dicebãt, & frequẽter odio ſanè iniquo animum illius in ſanctiſſimam coniugem incendebant. Sed illa partim mariti offenſam leniens, partim rixas à coniuge illatas modeſtè tolerans, cunctas difficultates inſigni conſtantia ſuperabat.

Iam

Iam verò in redimendis captiuis quanta fuerit illius sollicitudo, quis pro dignitate explicare poterit? Si enim quis à Rege vltimo adiudicatus esset supplicio, sanctissima Regina mortis sanè doloribus oppressa deficiebat animo; & nunc proceres sollicitabat, vt pro reo apud Regem intercederent, nunc Regē ipsum blandimentis mulcebat, vt reo veniam tribueret. His igitur sanctissimis occupata actibus, cū insuper miraculis clarescere inciperet, frater eius (incertū quo casu vel qua de causa) innocenter neci datur, fortè vt Regina ad maiorē sanctitatem ijs stimulis proueheretur. A Rege igitur directa, Nouiomū ad beatū venit Medardū; orat, supplicat, instat & vrget, vt ipsā mutata veste Domino cōsecret. Sed Medardus memor dicētis Apostoli, si qua ligata sit cōiugi, ne querat dissolui; distulit Reginā sacro cōtegere habitu: & à maritali complexu, Domino consecrare. Interea proceres cognito Reginę proposito, beato viro minantur, & vi ab altari auellunt, ne Regi coniunctam sacro tegat velamine, & Reginā Principi subducere præsumat. At Regina solius Christi inflāmata amore, intrat in secretarium, vt vocant, & monachali induta habitu, rursus procedit ad altare, & beatissimū Medardū his verbis alloquitur; Tu si me consecrare distuleris, plusque hominem quam Deum in re tam salutari timueris, neglecti officij poenas profectò lues, & nihilominus à mundanis vanitatibus ad Christi castra transibo. Quo ille concussus tonitruo, ilicò manu superposita, diaconam eam consecrauit.

Mox indumēto nobili abiecto, & rebus omnibus

*Miseri-
cordia
eius erga ca-
ptiuos.*

*Frater eius
innocenter
occiditur.*

1. Corinth. 7.

*Induit se Re-
gina habitu
monastico.*

*Fit monacha
ex Regina,
& consecra-
tur diacona.*

*Studiū cha-
ritatis eius
erga proxi-
mos sanè ad-
mirandum.*

nibus inestimabilis precij cum gemmis ante altare Deo oblatis, horrido se cultu induit, ac velamen à Medardo suscipit, viriliterque penitentia labores aggreditur; adeò vt à tempore susceptæ religionis, præter legumen & olea, in cibum nihil admiserit. Sed hæc exigua sunt, si cum studio charitatis, (in quo perfectio legis consistit) conferantur. Nam præter quotidianam mensam, qua maximam pauperum multitudinem excipiebat, qualibet quinta feria & sabbato, parato balneo morbidos & calamitosos fouebat, nec quicquam purulenta fastidiis membra, cutis putredines suis ipsa manibus tergebat; capita scabie exesa pecebat; vlcera cicatricum superfuso oleo mulcebat: atq; omnia deniq; morborum cõtagia, incredibili quadã mansuetudine, salutari medicamine curabat. Hinc instructo opiparo conuiuio, singulis alacriter ministrabat; inualidis manus pariter & os; tergebat; languidis & cæcis cibos cum cochleari porrigebat: ac postremò cunctos lauto tractatos conuiuio in pace dimittebat. Nec minori cura ac sedulitate lepra deformatos excipiebat; oscula figebat; maculas proprijs lotas manibus linteo tergebat, vlcera preciosis vnguentis liniebat: ac recedentibus auri & vestimenti munuscula suppeditabat. Nec curæ illi erat cui inferuaret, quæ se totam omnium obsequio & necessitatibus deputauerat.

*Tractat le-
proso hu-
manissimè.*

At verò Rex, prauis procerum suorum instigatus consilijs, statuit eam ab illa vitæ austeritate & à fordibus (vt dicebant) monachalibus, ad pristinum regie dignitatis splendorem reuocare. Tunc illa, ne ab illo suauissimo Christi

com-

complexu anelleretur, rursusque maritalis subire cogeretur dolores, dies noctesque precibus iunxit, & flagellis multò durioribus carnem triuit; Christi numen supplex cum ingenti lachrymarum vi implorans, ne terreno Regi iterum iungeretur, quæ in Regis cælestis iam admissa esset amplexus. Præterea Pietauis sibi monasterium construxit, eaque pietatis & religionis opera præstitit, ut Rex admirandis illius operibus tandem superatus, ac prioris in illam odij poenitudine ductus, se indignum iudicauerit, qui deinde sanctissimæ illius mulieris amplexibus frueretur. Atque ut omnibus restatum faceret, quanta eam veneratione prosequeretur, quamque vehementer praua illorum consilia, qui Reginam in studio religionis impedire conabantur, detestaretur, ad pedes S. Germani Parisiensis episcopi antè S. Martini limina palàm se prostravit, orans ut à beata Radegunde veniam illi peteret, quò orationum & meritorum eius particeps fieret, regnumque scelicius ad animæ salutem administraret.

*Construit
monasteriū.*

*En quanti
Rex Clodari-
us post
multas per-
secutiones
eam fecerit.*

Igitur Regina cunctis, quas inimicus tendebat, liberata insidijs, monasterium suū, magna puellarum sequēte caterua, ingressa est: ut præclariora adhuc perfectionis ornamenta sibi compararet. Et quidem ut Christo sponso suo tota mentis virtute inhereret, ex vniuerso sacrarum virginum numero, vnam cæteris præstantiorē elegit, ac summa cum potestate omnibus præesse voluit, cui se suaque omnia ita subdidit, ut nihil sibi reseruaret. Ibi tum videre licebat nobilissimam reginam, vilissima quæque culinæ officia sedulò subire, & omnia, quæ supra retu-

*Ingreditur
monasteriū
suum.*

*Subdit se al-
terum volū-
tati & regi-
mini.*

G g

limus,

*Admiranda
eius humili-
tas.*

limus, charitatis munera exhibere, adeoque su-
abiectione & contemptu gaudere, ut cuncta
tantam illius humilitatem vehementer obstu-
pescerent.

*Dirè seip-
sam affligit
& ad mar-
tyrî exercet.*

Nec ijs humilitatis contenta officijs, seipsam
quotidie Domino immolabat; martyrijque ac-
censa ardore, delicatam carnem incredibili
cruciatu affligebat. Diebus Quadragesimæ, tres
circulos ferreos collo vel brachijs cum inne-
xisset, totidemque catenis corpusculum suum
strictius alligasset, tenera caro paulatim super-
crescens, durum ferrum sub cute recondidit;
prorsus ut non nisi medica manu, nec sine san-
guine copioso, indè euelli possent. Præterea &
lamina aurichalcea vehemèter ignita, carnem
sæpius concremabat, ut animum ad martyrij
labores vehementiùs accèderet, ac in rebus le-
uioribus periculù faceret, nū gratia Christi ad-
iūta, acrius martyrij certamè, si opus esset, susti-
nere posset. Hęc aut omnia cū clanculù perage-
ret, & in cordis penentrali, admiradè sanctitatis
moliretur opera, virtus miraculorù, quæ se vn-
diq; prodebat, eadem occulta esse non patieba-
tur. Nam & dæmoniacy ad conspectù eius sana-
bantur, morbi & languores fugiebant, cæcitate
oculorum pellebantur; mortua fuit excita-
ta: denique homines scelerati, quod est præstā-
tissimum, peccatorum tenebris occæcati, illius
intercessione & meritis cælesti lumine & co-
gnitione vitæ æternæ illustrabatur. Quid mul-
tis? tot tantæque per eam coruscabant virtutes
ut vix iusto sermone explicari queant. Itaque
& Christi gratia & miraculis plena, Idibus
Augusti è corpore in cælum emigravit; cuius
vene-

*Miracula ab
ea adhuc in
vitis patra-
ta.*

venerabile corpus, vir Apostolicus Gregorius, *Eadem sunt
ad sepulchrū
eius.*
antistes Turonensis absente tunc temporis Pi-
ctaviensi Episcopo, in Basilica S. Mariæ honorifi-
cè sepulturæ mandavit, præcedentibus mira-
bilibus signis itidem illustratum iugiter.

VITA S. VVERENFRIDI, QVI FVIT

*ex viris Apostolicis missus ex Anglia, ad conuer-
tendos Hollandos, Frisones, Goldrensis, Saxo-
nes, &c. ex ea qua est apud V. P. Laurentium
Surium. Claruit Anno Salutis 697. Sergij Pa-
pa 10. &c.*

*Vide 8 Tom.
Annal. C. Ba-
ron.*

TIMPORE quo * VVillebrord^o, spectata *14. Aug.*
religione ac sanctitate vir, ex Anglia ad * *VVilibror-*
Francorum, Frisonumque gentem Chri- *dis.*
sto subiugandam profectus est, VVerenfridus, *Patria eius.*
qui iisdem in partibus Anglorum oriūduus exti-
tit, nō solū exemplis sed & vestigijs præclare
eū secutus est. Patria namq; & parētibus Chri-
sti amore relictis, indiuiduum se illi comitē in
gloria & ignominia constanter præbuit: & ani-
mas non paucas sanctæ prædicationis officio,
Christo lucrificat. Postquam. n. VVillebrordus
prim^o omniū Ultraiecti antistes designat^o fuit,
VVerenfridus auctoritate eius quendam illius
Dioecesis locum, quem Elste vocāt, & VVester- *In Elste ve-
renfridas
pradicas.*
uoert verbo & doctrina regendum suscepit, v-
beresque adeò animarum fructus Deo breui
retulit, vt tota dioecesis, quæ ad illud vsq; tem-
pus nefanda dæmoniorum superstitione con-
stitata erat, vesanis gentium ritibus ac detesta-
bili inanium deorum cultu sublato, sanctissi-
ma Christi sacra suscepit, seque totam, vni
Christi famulo VVerenfrido, sanctioribus reli-